

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 8 sierpnia 2024 r. w Izbie Karnej
w sprawie kasacyjnej **D. W.**,
skazanego z art. 178b k.k., art. 291 § 1 k.k.,
wniosku skazanego, o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego
od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej D. W. oznaczonej sygnaturą V KK
282/24

postanowił:

**na podstawie art 41 § 1 k.p.k. wyłączyć SSN Pawła
Kołodziejskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej o
sygn. akt V KK 282/24.**

[J.I.]

UZASADNIENIE

Skazany D. W. w uzasadnieniu wniosku podał, że w kasacji jego obrońcy zarzucono nienależytą obsadę sądu, gdyż orzekał sędzia powołany na ten urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., zaś SSN Paweł Kołodziejski również został powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego w tym trybie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego akcentowana jest konieczność różnicowania obiektywnej bezstronności sędziego i jego bezstronności w odbiorze zewnętrznym, przy czym co do odbioru zewnętrznego z reguły odwołać się można

do oceny sytuacji dokonanej przez hipotetycznego, przeciętnie wykształconego, logicznie myślącego członka społeczeństwa, który nie jest osobiście zainteresowany wynikiem procesu. Wskazuje się, że instytucja wyłączenia sędziego w równej mierze służy zapewnieniu realnej bezstronności sądu, jak i umacnianiu autorytetu wymiaru sprawiedliwości przez usuwanie choćby pozorów braku bezstronności (por. np. uzasadnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 lipca 2004 r., sygn. akt. SK 19/02, OTK ZU 2004, nr 7/A, poz. 67). Znaczenie społecznej oceny bezstronności sędziego, a także wynikająca z tego perspektywa interpretacji podstaw wyłączenia sędziego, skutkuje tym, iż o potrzebie zastosowania instytucji wyłączenia nie może decydować jedynie zasadność *in casu* zarzutu będącego podstawą wniosku o wyłączenie, ale również ocena, czy dla postronnego obserwatora zachodzą, w realiach sprawy, wystarczające okoliczności które w odbiorze społecznym mogą budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego (por. np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 grudnia 2005 r., sygn. akt SK 53/04). W realiach sprawy rozpoznanie kasacji obrońcy skazanego D. W. przez Sąd Najwyższy w składzie z udziałem SSN Pawła Kołodziejskiego w odbiorze zewnętrznym mogło by zostać odebrane jako postąpienie nie utrwalające obrazu sądu jako działającego w warunkach bezstronności. W literaturze podnosi się, że nie ma sprzeczności w zdaniu, cyt. „sędzia był stroną we własnej sprawie i wydał w niej bezstronny wyrok”. Nie da się wykluczyć, że w takim wypadku rozstrzygnięcie sędziego byłoby obiektywne, jednak samo orzekanie przezeń w takim układzie faktycznym, dla postronnego obserwatora, a także z punktu widzenia strony, naruszałoby zaufanie do wymiaru sprawiedliwości (por. Z. Łyda, Bezstronność arbitra a zakaz „zainteresowania w sprawie”, Państwo i Prawo 1996, nr 2, s. 51 – 54).

Kierując się tymi motywami Sąd Najwyższy uwzględnił wniosek skazanego D. W. o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej oznaczonej sygnaturą V KK 282/24.

[J.I.]

[a!]